

ecou

M Horlaci

cum se joacă fetița
în lumea cuvintelor
stie doar mama si poetul
zugerăvit la intrare
mă cerți că însir truisme
ca un cântec al cărui ecou
învie în fiecare an
o fantomă ce bântuie
rugăciunea celui flămând
să rabd ocară unui loc de veci
un zâmbet rătăcitor
cutreieră aleea
cimitirului o clipă
chiar si poemul în straie de proză
crede în nimicnicia lui
ca si mama
privindu-mă de la fereastră
vede în mine
binecuvântarea blestemului
o ușă deschisă
cu trupul unui copil împuscat

în zi de sărbătoare